

[Bertel Haarder]

Det kan godt være, det er den rigtige løsning – vi vil gerne overveje det, jeg var personligt i tvivl – men det er ikke rimeligt at stikke Folketinget sådan et lovforslag ud, fordi det overhovedet ikke oplyser, hvad det eneste punkt er, som har været diskuteret: det eneste punkt, der var skyld i, at sagen ikke er kommet frem for lang tid siden, er der fuldstændig plastret ord hen over, så man slet ikke kan se, at det har været drøftet.

Så nu synes jeg, at vi i udvalget skal se, hvilke argumenter Amtsrådsforeningen har, og så åbent og ærligt afveje argumenterne for og imod. Jeg er ikke nødvendigvis uenig i den afgørelse, som finansministeren er kommet frem til efter aftale med undervisningsministeren, men jeg forarges over, at man får så idyllisk et forslag, når man ved, hvilket hundeslagsmål der har ligget bag det, og når man ved, at Amtsrådsforeningen, der fremstilles som en samtykkende aftalepartner, mildest talt er uenig på dette ene punkt.

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Jeg synes, det er overordentlig stærke ord, hr. Bertel Haarder anvender, når han påstår, at der i det foreliggende lovforslag er tale om vildledning og misvisning, fordi der ikke står noget om, at der har været uenighed mellem Amtsrådsforeningen og – forstod jeg så på hr. Bertel Haarder – Undervisningsministeriet om placeringen af gymnasie- og HF-rektorerens løn- og ansættelsesforhold. Det er ikke så underligt, for det er ikke det, lovforslaget omhandler. Lovforslaget omhandler personer ansat i folkeskolen, i den amtskommunale og det, man kunne kalde anden form for folkeskoleundervisning. Det er det, der overføres fra staten til henholdsvis amtskommunerne og primærkommunerne. Det er det, lovforslaget indeholder, og som er beskrevet i bemærkningerne – fyldestgørende eller omfangsrigt i hvert fald – og jeg finder ikke, der er anledning til at påstå, at der er vildledning og misvisning.

Men det er klart, at hvis nogen i tilknytning til dette lovforslag synes, at man skal debattere gymnasie- og HF-rektorerens placering, er vi da også parat til at tage den diskussion. Det må så være op til Amtsrådsforeningen at komme og anmelde sit synspunkt over for udvalget, og dér vil vi i givet fald se på det.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (FP):

Jeg studsede også en hel del over hr. Bertel Haarders indlæg, og det er da muligt, der er noget rigtigt i det. Jeg synes, det havde været mere korrekt af Venstres ordfører, den tidligere undervisningsminister, at beskæftige sig lidt med, hvad det egentlig er, vi taler om her i dag set i relation til det økonomiske system. Hvad er det, partiet Venstre og De Konservative, da de sad i regering, har lavet? De har lavet en lov for folkeskolen på dette område, der koster de danske kommuner millioner og atter millioner af kroner. Dengang sagde man fra Venstres og De Konservatives side, at det forslag efter aftale med KL var udgiftsneutralt. Man vildførte Folketinget til at tro på, at det lærerforlig, man indgik, og som medfører, at lærerne fra den 1. april 1993, tror jeg det er, skal være kommunalt ansatte, ikke kostede noget. Det koster det hvide ud af øjnene, og det ville have klædt hr. Bertel Haarder, om han havde forklaret Folketinget det og eventuelt også havde givet en undskyldning for en sådan lovfadæse.

Aage Frandsen (SF):

Jeg vil nøjes med at berøre det, som jeg tror vedrører dette lovforslag, og som også er anført i lovforslagets bemærkninger, nemlig at det drejer sig om et lovforslag, som ligger i klar forlængelse af det lovforslag, Folketinget vedtog den 20. maj 1992, og som altså vedrører spørgsmålet om, hvor løn- og ansættelsesvilkårene skal forhandles. Vi mener, det var et rigtigt princip, som blev indført den 20. maj af Folketinget på folkeskoleområdet, og at det er rigtigt at videreføre dette princip også på de områder, som er anført i det foreliggende lovforslag.

Man kan vel sige, at disse to lovforslag – det, der blev vedtaget den 20. maj, og dette her – er lovforslag, som tager konsekvensen af noget, som man måske kunne undre sig over der ikke er taget konsekvensen af for mange år siden. For det er jo noget underligt noget, at det er staten, der har skullet forhandle disse spørgsmål, mens det primært var kommuner og amtskommuner, der havde ansvaret for det. Det er vel en rest af lidt for meget »stats-« og lidt for meget centralisme, der har ligget her, og vi opfatter det som et klart gode, at man endelig tager konsekvensen af det også på dette område og fjerner statens særlige bemyndigelse her.